

Fotografas Dillonas Marshas: galime labai daug ko pasimokyti iš pastaruoju metu įvykusių katastrofų

Iš Pietų Afrikos Respublikos kilęs fotografas [Dillonas Marshas](#) savo kūryboje dažnai izoliuoja ir pabrėžia specifinius kraštovaizdžio bruožus, pradėdamas nuo priemiesčių ir baigiant nykstančiomis kaimo scenomis, taip iliustruodamas sąmoningą ar netyčią žmonių bendravimą su supančiu pasauliu. 17-ojo fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO konkursui KAUNAS PHOTO STAR menininkas pateikė fotografijų seriją „Deimantai nėra amžini“, pasakojančią apie kalnakasybos pramonės užtvirtą, išnaudotą ir dabar užmarštiną grimztančią Pietų Afrikos vakarinės pakrantės teritoriją. Į konkurso finalininkų dešimtuką patekusių Dillono Maršo darbai iki spalio 31 d. rodomi Vytauto Didžiojo universiteto Daugiafunkciniame mokslo ir studijų centre.

Šiai parodai atstovaujantis KAUNAS PHOTO 2020 ambasadorius, Vytauto Didžiojo universiteto A.Sacharovo demokratijos plėtros tyrimų centro vadovas, žmogaus teisių aktyvistas, sovietologas, istorikas, profesorius Robertas Van Vorenas teigia jaučiantis artimą ryšį su tolima Afrikos valstybe bei randantis sąsajų su Lietuva: „Pietų Afrika yra šalis labai artima mano širdžiai. Tai yra tokia turtinga šalis, turinti tokią turtingą istoriją, tačiau taip pat kupina represijų ir priespaudos, skausmo ir sunkumų. Kaip ir Lietuvai, nepaisant visų sunkumų, 1990-ųjų pradžioje Pietų Afrikai pavyko nusikratyti pančių, tačiau kelias į laisvę išlieka ilgas ir vingiuotas.“

Anot R. Van Voreno, „Dillono Maršo nuotraukos rodo, kaip buvo iššvaistyti pirminiai gamtos ištekliai, kaip žmonės buvo priversti gyventi niūriose vietose, susidurdami su

neįtikėtinais sunkumais, kad galėtų tarnauti godžiai valdančiajai klasei. Dabar, kai to nebėra, lieka randuotas kraštovaizdis, jungiantis neįtikėtiną gamtos grožį su vaizdais, kurie tyliai liudija tai, kas vyko praeityje. Nors kraštovaizdis yra sausas, jis transpiruoja drėgmę nuo visų pralietų ašarų.“

Su KAUNAS PHOTO STAR 2020 finalininku Dillonu Marshu kalbasi Daiva Juonytė.

Jūsų darbai labai dažnai išskiria ir pabrėžia ypatingus kraštovaizdžius. Kaip atsirado ši nuotraukų serija?

Mane visada domino draudžiamos vietos, o deimantų pakrantė ilgą laiką buvo uždaryta visuomenei. Pirmąjį savo vizitą ten suplanavau 2013 m., vos išgirdęs, kad kai kurie miestai pradėjo naikinti savo apribojimus. Nuo tada kelis kartus grįžau dokumentuoti vietovės, kurioje kalbama apie vykstančius pokyčius.

Jūsų fotografijų serija mums pasakoja ne tik apie besikeičiantį kraštovaizdį, bet ir apie tai, kaip mūsų vartotojiškumas naikina gamtos išteklius. Ką apie tai manote ir kokia jūsų pozicija šiuo klausimu?

Deimantai beveik neturi tikrosios vertės, todėl manau, jog yra absurdiška, kad norint juos išgauti, padaroma didžiulė žala gamtos sąskaita. Žinoma, kai kurios iškastos medžiagos iš tikrųjų turi savo vertę, todėl jų kasyba yra neišvengiama, jei norime suteikti paramą reikalingoms pramonės šakoms ir pažangai mokslo bei technologijų srityje. Vis dėlto man labiausiai rūpi tai, kad uždarius kasybos įmones ir judant į priekį, kasyklos labai dažnai nėra tinkamai sutvarkomos.

Pastaraisiais metais į savo nuotraukas taip pat įtraukėte kompiuteriu sukurtus vaizdus ir nežemiškas spalvas. Kokia to priežastis?

Neseniai susidomėjau informacijos vizualizavimu. Tam

dažniausiai naudojamos infografikos, tačiau norėjau sukurti kažką panašaus, naudodamas fotografiją ir kompiuteriu sukurtus vaizdus. Tai leidžia man atskleisti pagrindinę dinamiką, kurios negalima parodyti vien fotografija.

Kokia yra jūsų pagrindinė susidomėjimo jus supančia aplinka priežastis?

Man labai patinka būti lauke ir tyrinėti savo natūralią terpę. Nenoriu prarasti šios laisvės ar atimti ją iš ateinančių kartų.

Kaip manote, ar šiais metais pasaulį krečiantys įvykiai (pandemija, #blackmatters judėjimas, Australijos gaisrai) yra pamoka žmonijai? Jei taip, ko iš to mes galime pasimokyti?

Tikrai manau, kad galime labai daug ko pasimokyti iš pastaruoju metu įvykusių katastrofų. Tikiuosi, kad idėmiai patyrinėję suprasime, jog visų šių įvykių buvo galima išvengti. Tikiuosi, kad tai bus pamoka tam, jog ateityje nebūtų panašių dalykų.

KAUNAS PHOTO STAR 2020 finalininko Dillono Marsho parodą „Deimantai nėra amžini“ iki spalio 31 d. galima nemokamai aplankyti Vytauto Didžiojo universiteto Daugiafunkciniame mokslo ir studijų centre (V.Putvinskio g. 23, Kaunas). Pilną 17-ojo fotomeno festivalio KAUNAS PHOTO programą „Periferinės vizijos“ rasite [čia](#).

KAUNAS PHOTO – ilgiausiai be pertraukų rengiamas kasmetis tarptautinis fotomeno festivalis Lietuvoje ir Baltijos šalyse. 2004 m. Mindaugo Kavaliausko įkurtą festivalį organizuoja viešoji įstaiga „Šviesos raštas“. Festivalis yra pasaulinės „Festival of Light“ organizacijos narys. **Festivalį KAUNAS PHOTO finansuoja [Lietuvos kultūros taryba](#)**, kaip vieną iš strateginių tarptautinių meno renginių Lietuvoje.

Rėmėjai: [Kauno miesto savivaldybė](#), [EPSON](#).

Parodos partneris: [Vytauto Didžiojo universitetas](#).